

3 - '93

Uit een oud Herels schrift (2)

In de laatste aflevering van 1992 gingen we van start met opstellen uit oude Herelse schriften. Die schriften moeten van rond 1915 zijn, want in één van de schriften wordt verteld over het bezoek van de koningin en daarin wordt ook het kleine prinsesje Julinana opgevoerd. Zij werd geboren in 1909 en uit het verhaal is op te maken dat ze rond de zes à zeven jaar geweest moet zijn.

Dit keer kozen we het opstelschrift van J. Geers uit, gevonden op de zolder van de Willebrordusschool in Heerle.

Toen we gingen zwemmen

't Was zondag en lekker weer. Ik en Kees Heijmans gingen naar de leemkuil zwemmen. We gingen ons eigen uit kleeden en toen sprongen we in de watergang. In 't eerst dat ik in 't water kwam riep ik hé wat is 't water koud. Maar 'n beetje daarna werd 't water warmer.....

Om welke leemkuil het hier ging, is niet helemaal duidelijk, maar waarschijnlijk zal de kuil bedoeld worden die vroeger bij de steenfabriek van Van Wesenbeek in de Boerenweg lag. De kuil was te bereiken door net over de spoorlijn richting de Roskam rechtsaf te rijden.

Aardig is ook het verhaaltje van J. Geers, waarin hij vertelt hoe hij leerde fietsen. In dat verhaaltje wordt een stoomfiets opgevoerd. Oudere mensen zullen zich vast nog herinneren dat dat de naam was die vroe-

ger voor een motor werd gebruikt. In die tijd was er nog geen onderscheid tussen een motor en een brommer, alles viel onder het begrip "stoomfiets".

Toen we fiets leerden rijden.

We hadden afgesproken dat we 'n zondag gingen fietsen, maar ik kon 't nog niet. De jongens zouden mij leren fietsen. Ik ging op ons vaders fiets zitten de jongens duwden en ik trapte op de trappers zoo hard ik maar kon. Ineens lieten de jongens mij los. Ik trapte maar door. Wat hoorde ik daar. Een stoomfiets kwam er aan, ik wou draaien maar ik reed in 'n sloot met water. Druipend kwam ik thuis.

In het volgende verhaaltje vertelt J. Geers dat ze in de Zoom gingen baden. De jongens sprongen in het water en J. Geers schrijft dan: "Wat speerde 't". In die tijd mochten de kinderen dus nog best dialectische woorden gebruiken, tegenwoordig zou de onderwijzer daar een dikke streep onder zetten en dit stukje vervangen door "Wat spatte het" !

Na een opstel over kersen plukken, beschijft Jan Geers, want in het verhaal over het kersen plukken noemt hij zichzelf Jan, zijn ontmoeting met de koningin.

Toen ik de Koningin zag.

Op 'n morgen in de vakantie moest ik om melk. Toen ik bij de melkboer kwam, zei de vrouw, ben je van morgen al naar de Koningin wezen kijken. Ik zei waar is die ? Aan 't station, zei de vrouw. Gauw bracht ik de melk naar huis. En toen nam ik onze Eduard mee en we liepen hard naar de statie.

Toen we daar aankwamen moesten we nog een half uur wachten toen kwamen de auto's. De

Koningin was heelemaal in 't wit gekleed,
en Prins Henderik zat neven de Koningin.
Juliana zat voor de Koningin. Toen al de
auto's voorbij waren gingen we naar huis.

Tenslotte een verhaaltje over het halen van hout.
Daaruit blijkt duidelijk dat het sprokkelen van hout
niet toegestaan was, want op het moment dat de politie
of de boswachter werdesignaleerd, ging Jan Geers er
vandoor.

Toen ik om hout moest.

Op 'n Zaterdag moest ik om hout. Want 't
hout was op. Gauw ging ik. Toen ik bij 't
bosch kwam ging ik aan 't rapen. Gauw had
ik mijn bussel vol maar ik moest ook uit-
kijken of er geen politie aankwam. Goed
keek ik door 't bosch. In de glans van 't
bosch zag ik Van derwaarden. Gauw maakte
ik mijn bussel los en liep met de touw
naar huis. Toen ik thuis kwam, zei ik al-
les tegen m'n Moeder.

Wie die Van derwaarden was, is mij niet bekend, maar
misschien dat een van onze lezers mij op het spoor kan
zetten. Misschien dat iemand ook iets meer weet over
Jan Geers en wanneer die precies naar school is ge-
weest.

Wouw, december 1992

René Hermans

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.